

Jeg skal med Hensyn til disse sagkyndige Mænd yderligere bemærke, at der er en Klasse af Embedsmænd, som vistnok ikke saa sjældent ville blive udnævnte som sagkyndige Medlemmer ved slike Leiligheder, nemlig Ingenieur-officerer, i Særdeleshed de, der beskæftige sig med Veivæsenet. Det er mig saaledes bekendt, at man endog saa ved Sager, der henhøre under Synsmænd og eventuelt under Landvæsen-commissionens Paaskjendelse som endelig Instants, har benyttet Ingenieur-officerer, og jeg erindrer, at dette var Tilfældet med et meget betydeligt Arbejde i Jylland oppe ved Liimfjorden, hvor der var Tale om at udtørre en Tørvemos, gennem hvilken gif en Aa, hvis Udgravning blev anseet for et Arbejde, der vilde kunne interessere de omkringboende Giere af Tørvemosen for over 100,000 Rbd., — uagtet Aløbet som et mindre Vandløb henhørte under Synsmændene; det var vistnok der aldeles i sin Orden, at man benyttede en særlig sagkyndig Mand, og der blev da ogsaa dertil benyttet en Ingenieur-officer. Et af de ærede Medlemmer, der er tilstede her i Thinget, troer jeg kjender endnu ngiere til denne Sag end jeg. Med Hensyn til § 3 maa jeg endnu gjøre opmærksom paa Nødvendigheden af, at Indenrigsministeren udnævner Medlemmerne af Overlandvæsen-commissionerne, med Hensyn til at disse Sager ikke sjældent ville angaa flere Amter; hvor det er saa, synes det dog i alle Tilfælde meest i sin Orden, at Indenrigsministeren udnævner Landvæsen-commissairerne, og at det altsaa bliver en samlet Commission for et Vandløb, der gaar igjennem flere Amter; det vil da ikke godt gaar an at lade dem blive udnævnte af Amtmanden, og saadanne og lignende Tilfælde indtræffe ikke saa sjældent.

Tang: Jeg hører til dem, som ere mere angstelige for, at Overlandvæsen-commissionerne ikke skulle blive dygtige og paalidelige nok, end til dem, der frygte for, at de skulle komme til at koste for meget. Naar Parterne ville føre Proces med hinanden, maage de ogsaa udrede Omkostningerne derved, om de ogsaa blive noget store; det maa man finde sig i i alle andre Retsager. Indenrigsministeren, er jeg bange for, kan ofte komme til at

soge nok imellem Landvæsen-commissairerne for at faae dygtige Mænd, som man kan være ganske betrygget ved. At der maa en særskilt sagkyndig Mand til, antager jeg ogsaa for ganske nødvendigt, da der jo allerede er opkommet og næsten aarlig opkommer nye Ting, som anvendes i vort Landbrug, og som kun enkelte Mænd, idetmindste i Begyndelsen, kunne have tilstrækkelig Kundskab til, Mænd, der have studeret disse Ting paa Steder, hvor de have haft Udgang til at gjøre sig bekendte med dem; en Landinspecteur vilde vistnok ikke have Dygtighed nok dertil; der er allerede af den foregaaende Taler anført forskellige Slags Arbejder, som en Landinspecteur ikke kan forudsættes at have Kundskab om, men som man maa ty til Ingenieurerne om. Jeg kan forøvrigt med Hensyn til min Anskuelse i denne Sag henholde mig til, hvad der er ytret af den høitærede Indenrigsminister og den ærede 5te Landssthingsmand for 9de Kred. (Dahl).

Da Ingen videre begjærede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved

1) Lovudkastets § 1 (See Anhang A). vedtoges eenstemmigt med 33 Stemmer.

2) Endringsforslag af Lehmann:

ad § 2.

in subsidium: at „saavidt gjørligt“ udgaar, og „et særligt sagkyndigt Medlem“ forandres til: „en særligt sagkyndig Mand, naar en saadan findes og er villig til at paatage sig dette Hverv.“

„Forretningerne og“ udgaar, men efter „Sagens“ tilføies: „Undersøgelse og“

efter „Medlemmer“ tilføies: „og nyder derfor samme Diæter og Rejsegodtgjørelse som disse.“

vedtoges med 28 Stemmer mod 1.

3) Lovudkastets § 2 med de vedtagne Forandringer, saalydende:

Naar det af Landvæsen-commissionen eller nogen af Parterne forlanges, skal Amtmanden til